

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΦΙΛΟΥΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΟΥ.

Τό Σάββατον, 16ην / 29ην Νοεμβρίου 2014, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου εἰς τό ἐν τῇ Νεαπόλει τῆς Σαμαρείας Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἔνθα οὗτος ὑπηρετεῖ ὡς ἡγούμενος καί ἔνθα μαρτυρικῶς ἐτελειώθη κατὰ τήν ὡς ἄνω ὀρισθεῖσαν ἡμερομηνίαν τῆς μνήμης αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1979.

Εἰς τό Φρέαρ τοῦτο τοῦ Ἰακώβ, ἐν ᾧ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός συνωμίλησε μέ τήν γυναῖκα ἐκ Σαμαρείας καί ἀπεκάλυψεν ἑαυτόν αὐτῇ ὡς Χριστόν καί ὠδήγησεν ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας καί τῆς ἁμαρτίας εἰς τήν ὁδόν τῆς γνώσεως καί τῆς ἁγιότητος, ὁ νῦν ἡγούμενος αὐτοῦ Ἀγιοταφίτης Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰουστίνος ἡγείρε μεγαλοπρεπῇ καί καλλιπρεπῇ ναόν ἐπ' ὀνόματι τῆς Σαμαρείτιδος ἁγίας Φωτεινῆς μετά παρεκκλησίου ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Φιλουμένου καί τοῦ ἁγίου Ἰουστίνου τοῦ φιλοσόφου καί μάρτυρος, τοῦ ἐκ Νεαπόλεως καταγομένου καί περί τό ἔτος 160 μ.Χ. μαρτυρήσαντος.

Εἰς τόν ἱερόν Ναόν τῆς ἁγίας Φωτεινῆς προεξῆρξε τῆς Θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου Γέροντος Ἀρχιγραμματέως, τοῦ ἡγουμένου καί ἀνακαινιστοῦ τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου, τῶν ἡγουμένων Ραφιδίων Πρωτοσυγκέλλου π. Λεοντίου, Κανᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου καί Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ π. Ἀνανίου, τοῦ Ἱερομονάχου π. Μαρτυρίου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καί Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῆς περιοχῆς Σαμαρείας, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ διακόνου π. Μάρκου, τῇ ψαλμωδίᾳ ἐλληνιστί ὑπό τοῦ μοναχοῦ Δανιήλ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζεβᾶ καί ἀραβιστί ὑπό τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ραφιδίων καί τῆς Κοινότητος Ζαμπάμπδε καί τῇ εὐλαβεῖ παρακολουθήσει προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσίας Ρουμανίας καί Οὐκρανίας καί Ἀραβοφώνων ἐξ Ἱεροσολύμων καί κυρίως ἐκ τῶν ὁμόρων τῆς Νεαπόλεως κωμῶν τῶν Ραφιδίων, Ζαμπάμπδε, Τουμπάς καί Μπουρκίν.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται ἐλληνιστί:

«Τά θεῖα σοφέ σεπτῶς ἐμυσταγώγησας, θυσία δεκτὴ ἐγένου παμμακάριστε. Τοῦ Χριστοῦ γάρ ἔπιες τό ποτήριον ἐνδόξως, Ἄγιε Φιλούμενε, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

*Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,
εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.*

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ ἁγία τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ ἐορτίῳ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Νεομάρτυρος Αὐτῆς Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου, τοῦ μαρτυρήσαντος τήν μαρτυρίαν τοῦ Χριστοῦ: “πνεῦμα ὁ θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν”, (Ἰωάν. 4,24), ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἔνθα ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, διαλεγομένη μετά τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πλησθεῖσα Πνεύματος Ἁγίου, ἀνεδείχθη ἰσαπόστολος καί συμμάρτυς τῶν παθημάτων Αὐτοῦ.

Ὁ μέγας τῶν Ἑθνῶν Ἀπόστολος Παῦλος, ἐπικαλούμενος τό πλῆθος τῶν μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ λέγει προτρεπτικῶς ἡμῖν:

“Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι’ ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγὸν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὃς ἀντὶ τῆς προκειμένης αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνης καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ θεοῦ κεκάθικεν”, (Ἑβρ. 12, 1-2).

Τόν δι’ ὑπομονῆς τοῦτον ἀγῶνα ἔτρεχεν ἡ ἀγία μάρτυς Φωτεινή, δηλονότι ἡ Σαμαρεῖτις γυνή, εὐαγγελιζομένη τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου Χριστόν. Τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἔτρεχεν ἐπίσης καὶ ὁ τιμώμενος σήμερον ἱερομάρτυς ἡμῶν Φιλούμενος, ὁ ὁποῖος ἐπόμενος τοῖς ἵχνεσι τῆς ἀγίας Σαμαρεΐτιδος συνωμίλει ἐν παντί καιρῷ καὶ ὥρα παρά τό ἐνταῦθα Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ μετὰ τοῦ θεοῦ Λόγου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ τοῦ περικειμένου νέφους τῶν Ἀγίων Αὐτοῦ μαρτύρων”.

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου, ὁ μάρτυς τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ Φιλούμενος, ἐνδυναμούμενος ἐκ τῆς χάριτος τοῦ ἀγίου τούτου τόπου, προσηύχετο καὶ διηκόνει μετὰ ζήλου ἐνθέου καὶ ἀγιοταφίτικῆς αὐταπαρνήσεως, προσθέτων εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ τὴν ἀρετὴν, εἰς δὲ τὴν ἀρετὴν τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν τοῦ θείου θελήματος, ὡς παραινεῖ ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος λέγων: “ἵνα διὰ τούτων γένησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως ἀποφυγόντες τῆς ἐν κόσμῳ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν, ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν, ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα καὶ πλεονάζοντα οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν εἰς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν· (Β΄ Πέτρου 1, 4-8).

Αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν ἐπέτυχεν καὶ ἐπεσφράγισεν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Φιλούμενος, μέτοχος γενόμενος τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν αἰωνίου βασιλείας, ὡς βεβαιοῖ ἡμᾶς καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος λέγων: “Οὕτω γὰρ πλουσίως ἐπιχορηγηθήσεται ὑμῖν ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ”, (Β΄ Πέτρου 1, 11). Τοῦτο ἐξ ἄλλου διδάσκει μελωδικῶς καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός: “Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς οὐκ ἡ γῆ κατέκρυπεν, ἀλλ’ οὐρανός ὑπεδέξατο• ὑμῖν ἠνοίγησαν, Παραδείσου πύλαι καὶ ἐντός γενόμενοι τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀπολαύετε, Χριστῷ πρεσβεύοντες δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὴν εἰρήνην καὶ τό μέγα ἔλεος”.

Προσῆλθομεν σήμερον καὶ ἡμεῖς ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἵνα εὐχαριστιακῶς δοξάσωμεν, ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ τόπῳ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ἀγιοταφίτου Νεομάρτυρος Φιλουμένου τὸν Δοξάσαντα αὐτόν, τὸν Υἱόν τοῦ θεοῦ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου.

Τῆς ἀφθαρσίας ταύτης τῆς ἐν Χριστῷ δηλονότι, κοινωνός ἐγένετο καὶ ὁ Πατὴρ ἡμῶν Ἱερομάρτυς Φιλούμενος, ὁ ὁποῖος ἐτραυματίσεν τὸν τραυματίσαντα αὐτόν, τοὔτέστιν τὸν πολέμιον φονέα καὶ ὥφθη ὁμολογητὴς τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ἀφ’ ἐνός καὶ ἱατρός τῶν παθημάτων ἡμῶν ἀφ’ ἐτέρου.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καὶ μετὰ τοῦ μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας εἴπωμεν: “Τὸν χρυσόν καταλείψας ὡς ἀληθῶς, τὸν Χριστόν δὲ ποθήσας φιλευσεβῶς,

Φιλούμενε, τῶν Ἁγίων Τόπων ἐδείχθης φωστήρ καί ὁμολογητής τῆς πίστεως. Ὅθεν συνελθόντες κατὰ χρέος τιμῶμεν τήν πάνσεπτόν μνήμην σου καί πιστῶς ἐορτάζομεν, μελωδοῦντες καί λέγοντες: Ταῖς πρεσβείαις τῆς θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἱκέτευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τήν ἁγίαν μνήμην σου καί χάρισαι τήν εἰρήνην καί ὁμόνοιαν τῷ κόσμῳ σου καί τῇ δοκιμαζομένῃ περιοχῇ ἡμῶν. Ἀμήν», καί ὡς ἔπεται ἀραβιστί, ἴδε ἠλεκτρονικόν σύνδεσμον:
<https://en.jerusalem-patriarchate.info/ar/2014/11/29/8285>

Πολύς λαός προσῆλθεν εἰς τήν θείαν Κοινωνίαν καί ἅμα τῇ ἀπολύσει ἔλαβον τήν εὐχήν τοῦ Μακαριωτάτου.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησεν ἡ ὑπό τοῦ ἡγουμένου δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον, μετὰ δέ ταύτην ἡ μεσημβρινή τράπεζα διά τήν Πατριαρχικήν Συνοδείαν καί πολύν λαόν.

Διαρκούσης τῆς τραπέζης ταύτης προσεφώνησε τόν Μακαριώτατον ὁ Ρωμαιορθόδοξος ἐκ τῆς πόλεως τοῦ Ζαμπάμπδε φοιτητής τῆς Νομικῆς κ. Χαλήλ Γαννάμ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/4lgwXazNvrk>

